

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/45071 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Amsterdam, van 18 december 2007 in het geding
tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 22 november 2007 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 18 december 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 20 december 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. C.E.C.M. van Roosmalen, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
lid van de enkelvoudige kamer

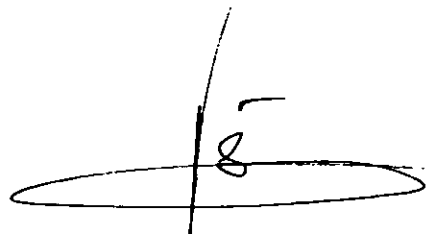
w.g. Van Roosmalen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 10 januari 2008

53-549.

Verzonden: 10 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

4 RA 8

Postadres Postbus 2287
1000CG AMSTERDAM

• Amsterdam-Amstelland

Regio Amsterdam-Amstelland
Korpsonderdeel 13 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door M van den Belt
Telefoon 020-5598161
Fax 020-5596280
V-nummer / Zaak / Zaak - 22/11/2007
Datum 22/11/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Vrijgegeven	
Bevestiging	
Uitsluiting	
Bevestiging	
ING	
ontvangst	
datum:	25 NOV 2007
Registratie in	
naam mdr:	
datum:	
invoer	
naam mdr:	
unit:	
controle	
datum:	
unit:	

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Mense van den Belt, inspecteur van het regionaal politiekorps Amsterdam-Amstelland, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternamen :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : China
Nationaliteit(en) : Chinese
Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Ongewenst verklaard is
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Amsterdam
Datum : 22/11/2007
Tijd : 22:17 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
M van den Belt

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

18. DEC. 2007 16:16

NR. 1920 — P. 2/6

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken

Uitspraak

op grond van artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
j" artikel 94 en artikel 106 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 07/45071

V-nr.:

inzake: geboren op , van (gestelde) Chinese nationaliteit, verblijvende
op de Detentieboot Stockholm te Rotterdam, eiser,
gemachtigde: mr. R.M. Seth Pauli advocaat te Amsterdam.

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. E. Soylemez, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
van het Ministerie van Justitie.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Op 22 november 2007 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in bewaring gesteld.

Bij beroepschrift van 3 december 2007 heeft eiser beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel.

Ingevolge artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 houdt het beroep tevens in een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van 1 december 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde.

De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. OVERWEGINGEN

Eiser heeft het volgende -zakelijk weergegeven- aangevoerd.

De gemachtigde van eiser is zich ervan bewust dat het strafrechtelijke voortraject niet ter toetsing voorligt aan de vreemdelingenrechter. Eiser heeft echter wel opmerkingen omtrent dit voortraject. Eiser is verzocht een identiteitsbewijs te tonen. Niet duidelijk is op grond waarvan er is gevraagd naar zijn identiteitsbewijs. Eiser is van mening dat er sprake is geweest van misbruik van bevoegdheden, nu er geen redelijk vermoeden van illegaal verblijf was. Vervolgens is eiser overgebracht naar een plaats voor ophouding. Ook op dat moment blijkt niet van een redelijk vermoeden van illegaal verblijf. Eiser heeft tijdens zijn ophouding papieren getoond waarbij blijkt dat hij onder het generaal pardon valt. Er is op dat moment geen onderzoek gedaan naar deze papieren. Uit gedingstuk 6, het proces-verbaal van

18. DEC. 2007 16:16

NR. 1920 — P. 3/6

AWB 07/45071

2

verhoor van 23 november 2007, blijkt dat er eerst na de inbewaringstelling van eiser contact is opgenomen met Loket Generaal Pardon in Amsterdam. Dit onderzoek had echter al binnen de termijn van de ophouding dienen plaats te vinden. Ten aanzien van de grond die aan de maatregel ten grondslag is gelegd dat eiser ongewenst is verklaard merkt eiser op dat er tegen deze ongewenstverklaring een bezwaar en een verzoek om een voorlopige voorziening aanhangig zijn. Eiser is van mening dat de ongewenstverklaring hem derhalve niet kan worden tegengeworpen. Eiser heeft wel een vast adres en is dus makkelijk te traceren voor verweerder. Verweerder had dan ook kunnen volstaan met het toepassen van een lichter middel dan bewaring. Voorts stelt eiser zich op het standpunt dat verweerder onvoldoende voortvarend heeft gehandeld. Eiser verwijst hiervoor tevens naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) van 29 augustus 2007, LJN BB3120. Op 3 december 2007 heeft er een vertrekgesprek met eiser plaatsgevonden en is een laissez-passer aanvraag ingevuld. Niet is gebleken dat de laissez-passer aanvraag binnen twee weken naar de Chinese autoriteiten is verzonden. Voorts zijn niet alle stukken in het dossier gevoegd. Eiser heeft eerder in bewaring gezeten en deze stukken ontbreken.

Verweerder heeft het volgende -zakelijk weergegeven- aangevoerd.

Het strafrechtelijke voortraject staat niet ter toetsing. Uit het proces-verbaal van aanhouding blijkt voldoende op grond van welke bevoegdheid eiser is gevraagd naar een identiteitsbewijs. Er was een melding van diefstal en eiser voldeed aan het signalement. Ten aanzien van het redelijke vermoeden van illegaal verblijf verwijst verweerder naar het proces-verbaal van de strafrechtelijke aanhouding. Eiser heeft geen identiteitsbewijs kunnen tonen en heeft aangegeven in aanmerking te komen voor het generaal pardon. Er heeft een onderzoek plaatsgevonden naar de personalia in de systemen en registers, de Basis Voorzieningen Vreemdelingen (BVV). Eiser is ongewenst verklaard en het enkele feit dat er rechtsmiddelen zijn aangewend tegen deze ongewenstverklaring maakt niet dat de ongewenstverklaring niet ten grondslag kan worden gelegd aan de maatregel. Voor zover eiser heeft willen stellen dat het niet beschikken over een vaste woon- en verblijfplaats evenmin aan de maatregel ten grondslag kan worden gelegd, nu eiser over een vast adres beschikt, merkt verweerder op dat het geen GBA inschrijving betreft en verweerder deze grond eveneens aan de maatregel ten grondslag heeft kunnen leggen. Verweerder handelt voldoende voortvarend. Op 23 november 2007 is eiser gehoord, op 27 november 2007 is eiser op de detentieboot geplaatst en op 3 december 2007 heeft er een vertrekgesprek plaatsgevonden met eiser en is er een laissez-passer aanvraag ingevuld. Gelet op de gronden die ten grondslag zijn gelegd aan de maatregel heeft verweerder niet hoeven volstaan met het toepassen van een lichter middel dan bewaring. Het ontbreken van stukken in het dossier met betrekking tot een eerdere inbewaringstelling van eiser maakt niet dat de onderhavige inbewaringstelling onrechtmatig is.

De rechtbank overweegt het volgende.

Partijen zijn verdeeld over de vraag of aan eiser mocht worden gevraagd zich te legitimeren.

Onder verwijzing naar de uitspraak van de AbRS van 10 maart 2005 (LJN: AT2574) overweegt de rechtbank dat voor de vaststelling of sprake is van staandehouding krachtens de Vw 2000 van belang is dat in het desbetreffende proces-verbaal niet slechts melding wordt gemaakt van de grond van de aanhouding, maar tevens inzicht wordt verschaft in de omstandigheden en de redenen die aanleiding hebben gegeven tot de staandehouding.

In de Memorie van Toelichting bij de Wet op de uitgebreide identificatieplicht (TK 2003-2004, 29218, nr. 3, pagina 13) staat, dat het van belang is dat in een proces-verbaal dat wordt opgemaakt terzake van overtreding van artikel 447e van het Wetboek van Strafrecht (WvSr) wordt opgenomen, in welk kader de desbetreffende vordering werd gedaan en waarom deze noodzakelijk is voor een redelijke taakuitoefening.

Blijkens het op ambtsbelofte opgemaakte proces-verbaal van bevindingen (gedingstuk 3) is eiser op 22 november 2007 aangehouden terzake van overtreding van artikel 447e van het WvSr. De betrokken verhalisanten waren blijkens het proces-verbaal belast met bestrijding van zakkenrollerij en winkeldiefstal. Zij hebben twee mannen gevolgd die werden verdacht van het stelen van een petje uit een winkel genaamd New Yorker. Eiser en de twee verdachten hebben elkaar enige tijd later in twee

18 DEC. 2007 16:17

NR. 1920 — P. 4/5

AWB 07/45071

3

horecagelegenheden rond het Leidseplein gesproken. Vervolgens zijn zij richting het Vondelpark gelopen, waar een vierde man zich bij hen heeft gevoegd. Nadat de vier met elkaar hadden gepraat en zij uit elkaar waren gegaan heeft een van de agenten eiser en de vierde man aangehouden en hun gevraagd waarover ze het gesproken hadden, omdat hij het vermoeden had dat hun mogelijk gestolen goederen waren aangeboden. Eiser antwoordde hierop dat hij een van de twee mannen kende uit de gevangenis en dat hij niet wilde zeggen waarover ze hadden gesproken. Vervolgens heeft de verbalisant naar eisers legitimatiebewijs gevraagd. Eiser kon geen legitimatie tonen. Verder gaf hij aan voor een pardon regeling in aanmerking te willen komen. Omdat eiser zich niet kon legitimeren is hij op grond van artikel 447e WvSr aangehouden en overgebracht naar het bureau van politie.

De rechtbank is van oordeel dat aldus voldoende duidelijk uiteen is gezet onder welke omstandigheden eiser is aangetroffen en om welke redenen de aanhouding heeft plaatsgevonden. Uit die omstandigheden blijkt voorts dat de verbalisant eiser heeft staandegehouden in het kader van de uitoefening van strafrechtelijke bevoegdheden. Van een verholde vreemdelingenrechtelijke staandehouding is dus geen sprake.

Blijkens het zich in het dossier bevindende proces-verbaal van overbrenging en ophouding (gedingstuk 5) is eiser, na aanhouding en onderzoek terzake overtreding van een strafbaar feit heengezonden en direct aansluitend op grond van artikel 50, tweede of derde lid, van de Vw 2000 overgebracht naar een plaats van verhoor. De rechtbank verwerpt de stelling van eiser dat zijn overbrenging onrechtmatig was. Naar het oordeel van de rechtbank leveren de omstandigheid dat eiser bij zijn strafrechtelijke aanhouding geen legitimatiebewijs kon tonen in samenhang met zijn verklaring dat hij voor het generaal pardon in aanmerking wilde komen een redelijk vermoeden van illegaal verblijf op.

Ten aanzien van eisers stelling dat er geen onderzoek heeft plaatsgevonden met betrekking tot het in aanmerking komen voor het generaal pardon ten tijde van de ophouding van eiser, overweegt de rechtbank als volgt. Ingevolge de uitspraak van de AbRS van 8 mei 2007, LJN: BA5537, dient er onderzoek plaats te vinden binnen de voor de ophouding van de vreemdeling geldende termijn. Niet in geschil is dat tijdens de ophouding enig onderzoek heeft plaatsgevonden. Verweerder heeft de personalia van eiser gecontroleerd en deze kwamen voor in de BVV. Vervolgens heeft verweerder op 23 november 2007, dus na de inbewaringstelling, contact gelegd met het Loket Generaal Pardon in Amsterdam. Hieruit is naar voren gekomen dat eiser zich inderdaad heeft gemeld bij het Loket, dat eiser bij beschikking van 10 oktober 2007 tot ongewenst vreemdeling is verklaard en dat hij niet onder de regeling valt. Uit het bovenstaande volgt dat verweerder, anders dan gelet op voormelde uitspraak van de AbRS had moeten, het onderzoek naar eisers claim dat hij in aanmerking komt voor het generaal pardon niet binnen de termijn voor ophouding heeft afgerond. De rechtbank is echter van oordeel dat eiser hierdoor niet in zijn belangen is geschaad, nu tevens vast staat dat hij gelet op zijn ongewenstverklaring (vooralsnog) niet voor het generaal pardon in aanmerking komt. Het verzuim leidt dus niet tot onrechtmatigheid van het besluit tot oplegging van de maatregel.

Ingevolge artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 kan, indien het belang van de openbare orde of nationale veiligheid dat vordert, met het oog op de uitzetting, in bewaring worden gesteld de vreemdeling die geen rechtmatig verblijf heeft op grond van de Vw 2000.

Verweerder heeft de volgende gronden aan de maatregel ten grondslag gelegd. Eiser beschikt niet over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit (Vb) 2000, heeft geen vaste woon- of verblijfplaats en is ongewenst verklaard.

Eisers stelling dat de ongewenstverklaring niet aan de maatregel ten grondslag kan worden gelegd nu er nog een bezwaar en een verzoek om een voorlopige voorziening aanhangig zijn, volgt de rechtbank niet. Het indienen van bezwaar heeft geen schorsende werking. Deze grond houdt derhalve stand. Eisers stelling dat hij wel een vaste woon- of verblijfplaats heeft, volgt de rechtbank evenmin. Niet is gebleken van een vast adres.

Gelet op de gronden die ten grondslag zijn gelegd aan de maatregel moet nannemelijk worden geacht dat eiser zich aan de uitzetting zal onttrekken. De rechtbank is dan ook van oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen menen dat het belang van de openbare orde de bewaring vordert.

18. DEC. 2007 16:17

NR. 1920 — F. 5/6

AWB 07/45071

4

De rechtbank is verder van oordeel dat gelet op de gronden van de maatregel, met name de ongewenstverklaring en het ontbreken van een vast adres, er geen grond is voor het oordeel dat verweerder met een lichter middel dan vreemdelingenbewaring had moeten volstaan.

Op 23 november 2007 is eiser gehoord, op 27 november 2007 is eiser geplaatst op de detentieboot, vervolgens is een regievoerder aangewezen die op 3 december 2007 met eiser een vertrekgesprek heeft gevoerd. Aldaar heeft eiser een laissez-passer aanvraag ingevuld en ondertekend en aangegeven dat hij een persoonlijk onderhoud met de Chinese vertegenwoordiging wenst. Thans wordt door verweerder onderzocht of de aanvraag bij de autoriteiten kan worden ingediend. Onder deze omstandigheden heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank de uitzetting van eiser met voldoende voortvarendheid ter hand genomen.

Ten aanzien van eisers stelling dat niet alle stukken in het dossier zijn gevoegd en verweerder derhalve in strijd heeft gehandeld met de procesregeling vreemdelingenkamers, overweegt de rechtbank dat deze stelling niet tot de conclusie kan leiden dat de bewaring onrechtmatig is. Gesteld noch gebleken is dat de ontbrekende stukken relevant zijn voor de beoordeling van de oplegging van de onderhavige vrijheidsontnemende maatregel.

Na beoordeling van de door of namens eiser naar voren gebrachte beroepsgronden, concludeert de rechtbank dat de toepassing noch de tenuitvoerlegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met de wet en dat deze bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd is te achten. Derhalve wordt het beroep ongegrond verklaard.

Gelet op het vorenstaande acht de rechtbank geen gronden aanwezig om toepassing te geven aan artikel 106 van de Vw 2000 of artikel 8:75 van de Awb.

18 DEC 2007 16:17

NR. 1920 P. 6/6

AWB 07/45071

5

III. BESLISSING

De rechtbank

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan op 18 december 2007 door mr. H.J. Fehmers, voorzitter, in tegenwoordigheid van J.G.J. Geerlings, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

Afschrift verzonden op: 18 DEC 2007

Conc.: CG
Coll:
D: C

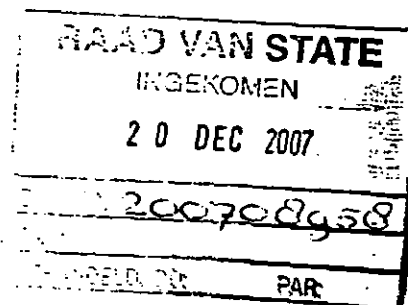
VOOR KOPIE CONFORM DE GRIFFIER DER
AFDELING BESTUURSRECHTBANK TE AMSTERDAM

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtpraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtpraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vertalen waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 8:1, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Seth Paul Advocaten

Beroepschrift ingevolge artikel 95 Vw

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken

Amsterdam, 20 december 2007

Geeft eerbiedig te kennen:

thans verblijvende op de Detentieboot te Rotterdam, hierna te noemen appellant, ten deze zake woonplaats kiezende te (1017 KW) Amsterdam, aan de Prinsengracht 668 ten kantore van de advocaat en procureur mr. R.M. Seth Paul, die door appellant tot gemachtigde wordt gesteld en als zijn raadsman optreedt en bepaaldelijk door hem wordt gevolmachtigd dit hoger beroep in te stellen,

het volgende,

- a. Appellant is op geboren en heeft de Chinese nationaliteit.
- b. Bij uitspraak van 18 december 2007 (Awb 07/45071) is het beroep van appellant tegen de hem krachtens artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000 opgelegde vrijheidsontnemende maatregel van 22 november 2007 door de rechtbank van 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam ongegrond verklaard. Kopie van voornoemde uitspraak wordt door appellant overgelegd als productie 1.

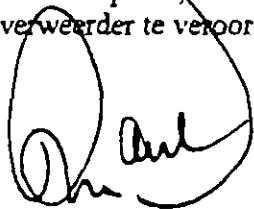
Appellant kan zich met de uitspraak van 18 december 2007 niet verenigen op de volgende gronden:

1. Appellant meent dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de door verweerder gestelde omstandigheden ten tijde van de staandehouding voldoende inzicht verschaffen in de zin van uw uitspraak van 10 maart 2005 (LJN: AT2574). Appellant meent dat de rechtbank ten onrechte slechts heeft verwezen naar het door verweerder in het proces verbaal gerelateerde en hieraan geen nadere overweging heeft gewijd. Appellant meent deswege dat aan de uitspraak een motiveringsgebrek kleeft.
2. Appellant meent voorts dat de rechtbank ten onrechte niet heeft overwogen dat sprake was van misbruik van bevoegdheid en dat verweerder zijn strafrechtelijke bevoegdheden heeft misbruikt ten behoeve van de vreemdelingrechtelijke. Naar het oordeel van appellant bestond er geen wettelijke aanleiding om appellant naar zijn legitimatiebewijs te vragen en was in feite sprake van een vreemdelingrechtelijke staandehouding, waarvoor geen redelijk vermoeden van illegaal verblijf bestond.

Seth Paul Advocaten

3. Appellant meent dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat er sprake was van een redelijk vermoeden van illegaal verblijf. Uit bestendige jurisprudentie blijkt dat het niet tonen van een legitimatiebewijs onvoldoende is voor het aannemen van een redelijk vermoeden. De verklaring van appellant dat hij in aanmerking komt voor het generaal pardon levert eerder een redelijk vermoeden van legaal verblijf op dan van illegaal verblijf. Ook de combinatie van het niet tonen van een legitimatiebewijs en de evengenoemde verklaring kan deswege geen redelijk vermoeden van illegaal verblijf opleveren.
4. Appellant meent dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat appellant niet in zijn belangen is geschaad door het onderzoek naar het generaal pardon niet binnen de termijn van ophouding af te ronden. Het staat nog zeker niet vast dat eiser niet in aanmerking voor het pardon zal komen, zodat eiser wel degelijk in zijn belangen is geschaad.
5. Appellant meent voorts dat de rechtbank onvoldoende gemotiveerd appellants grief inzake de ongewenstverklaring heeft afgedaan. Appellant stelt dat er zowel bezwaar is ingediend, alsmede om een voorlopige voorziening is verzocht, doch de rechtbank beperkt zich in zijn overweging slechts tot het bezwaar dat geen schorsende werking heeft. Over het verzoek om een voorlopige voorziening wordt niet overwogen.
6. Appellant meent dat de rechtbank ten onrechte geen gemotiveerde overweging heeft gemaakt inzake appellants grief over de niet tijdige verzending van appellants LP-aanvraag, waarbij appellant heeft verwezen naar uw uitspraak van 29 augustus 2007, ABRvS 200704288. In de uitspraak van de rechtbank komt de verwijzing naar evengenoemde in het geheel niet voor, terwijl deze uitdrukkelijk door appellant ter zitting naar voren is gebracht.

REDENEN WAAROM appellant u verzoekt zijn hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank van 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam van 18 december 2007 te vernietigen, te bepalen dat de aan appellant krachtens artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000 opgelegde vrijheidsontnemende maatregel onmiddellijk wordt opgeheven, te bepalen dat aan appellant een schadevergoeding wordt toegekend door u in goede justitie te bepalen, dan wel dat u het verzoek om schadevergoeding terugwijst naar de rechtbank en verweerder te veroordelen in de proceskosten in beroep en hoger beroep.

gemachtigde